

Вучић је историјска грешка која је дошла на врх када смо систем вредности окренули наопачке. Желим да мењам свест људи, да их убедим да нису немоћни и да не треба да буду статисти док неко одлучује о њиховим животима, каже у разговору за "Блиц" Сергеј Трифуновић, лидер Покрета слободних грађана.

Избори су одржани пре месец дана, како вам све то изгледа данас? Да ли мислите да је одлука да учествујете била исправна?

- То сад више није важно, да ли је била исправна или није. Ја сам поступио онако како једино знам, борио сам се колико сам могао. Мислим да је обавеза сваке политичке

организације, а Покрет слободних грађана је управо таква организација иако окупља многе који се гаде политике, попут рецимо мене, који и даље себе не доживљавам као политичара, али ми јесмо политичка организација и имамо обавезу да се боримо против овог режима увек и на сваком месту, па и у најгорим условима. Ови избори су сасвим сигурно одржани у најгорим условима у последњих 30 година, али ми смо желели да упркос томе понудимо алтернативу оним грађанима који су желели да макар и оловком искажу бунт против овог режима.

Шта су први наредни кораци Покрета слободних грађана?

- Покрет наставља да функционише као и до сада. Није ПСГ основан само због ових избора па се неће ни само због тога угасити. Млада смо организација, изашли смо на први већи испит, пали смо, нешто смо и научили, сигурно нас је све то заболело, али идемо даље. Ја у животу милион пута нешто нисам успео, али нисам се предавао. Очекује нас скупштина петог септембра ако нам корона допусти, мораће организација да се учврсти, да видимо где смо грешили и како ћемо даље.

Тада ће се бирати руководство и председник. Хоћете ли бити кандидат?

- Са 44 године сам први пут постао члан политичке организације, и то баш ове. Од оснивања сам у Покрету, а бићу и након скупштине. На којој функцији, то још не знам и не размишљам о томе.

Изазак на изборе коштао вас је тога да вас лидер ССП Драган Ђилас не позове у нови опозициони блок. Да ли мислите да ПСГ због тога губи?

- Ни пре избора нисмо били део Савеза за Србију, тако да се у том погледу ништа није променило. Не видим да се нешто драстично променило тиме што се уместо Савеза за Србију сада помиње уједињена опозиција, осим што се можда инсинуира да они који нису у том блоку нису опозиција. Али не желим да се бавим тиме, те игре речи ме не занимају.

С ким бисте из опозиције ви сарађивали?

- Најрадије са неким новим људима чија политичка прошлост није терет, али знам да таквих нема много. Немам проблем да радим и са људима које не сматрам пријатељима ако имамо исти циљ, поготово ако је тај циљ племенит. До сада сам превише емотивно и лично схватао те односе, а показало се да великих пријатељстава у политици нема. Али има добрих људи, заиста их има, на све стране, у готово свим странкама.

Треба ли опозиција да има заједничког председничког кандидата? И ко би могао на црту Александру Вучићу, а да притом има и шансе?

- Било би добро да се појави довољно луда особа која ће бити спремна да на себе прими све ударце са којима ће се суочити и да поднесе све монструозне таблоидне кампање, али и довољно храбра, паметна и харизматична да би хронично неповерљиво опозиционо бирачко тело тој особи дало шансу. Наравно, та особа мора да буде свесна да ако којим случајем не победи, да ће му та иста јавност која је од њега правила свеца касније јебати матер. Тренутно не видим ко би то могао да буде, али ако се појави такав, ја сам спреман да га подржим.

Недавно сте били гост једне телевизијске емисије у којој сте веома грубо, чини се као никада пре, говорили и о власти и посебно о опозицији? Зашто сте чекали? Што све то нисте испричали раније?

- Нисам говорио нарочито оштро о опозицији већ сам много више и грубље критиковао власт, али то није изазвало пажњу нити се вртело на "Пинку" седам дана без престанка. Шта сам чекао... па да сам рекао раније било би "а зашто сад", да нисам рекао никада већ да се неке ствари саме покажу, питали би се људи како то нико није видео и рекао. Знају људи какав сам, да немам кочницу и да сам искрен. Можда нисам увек у праву, али не волим да увијам, али са друге стране, не скривам карте ни пред ким. Месецима слушам како сам Вучићев човек који је узео паре или у блажем случају, да радим у интересу Александра Вучића и онда је то у реду, а кад ја кажем да није баш све онако како неки људи представљају, онда се сете јединства опозиције и штетности међусобног нападања.

Председник Вучић је недавно рекао да имате будућност у политици ако мало промените начин понашања. Јесте ли спремни да се мењате због евентуалног политичког успеха?

- Љигаво и лицемерно, како само кошаркашки експерт Александар Вучић уме. Желим да мењам њега, ту историјску грешку која је дошла на врх када смо систем вредности окренули наопачке. Желим да мењам свест људи, да их убедим да нису немоћни и да не треба да буду статисти док неко одлучује о њиховим животима. Да им ставим до знања да их се тиче. Све их се тиче, и ко је на власти и ко није. Јер од тога зависи колико ће уграђивати у сваком послу, да ли ће полиција моћи да бије кога стигне, да ли ће заштитити кога треба, да ли ће бахати функционери убијати по улицама, а на снимцима фалити баш та два минута која живот значе. То је оно што желим и што могу. Што се тиче личне промене, ајде да будемо реални, не мења се човек суштински у овим годинама. Ја сам изграђена личност и радим онако како сам целог живота радио. Подсетићу вас и да сам глумац и да сасвим сигурно могу да глумим боље и од Вучића и многих других. Али онда бих се гадио самом себи.

Имали смо недавно протесте због најаве полицијског часа. Све је почело преко друштвених мрежа, као грађански протест, а онда се претворило у све и свашта. Ви сте нападнути и повређени, на степеницама Скупштине неко од окупљених је ударио Вука Јеремића, полиција је бацала сузавац... Како вам када се осврнете то изгледа?

- Све је ту јасно. Неко је послао екипу младих, напаљених и у тим круговима још недовољно доказаних навијача и хулигана у покушају да својим дивљањем помогну да се протести означе као насилни, екстремистички, десничарски. Ко зна, можда међу тим неоствареним хулиганима има неког новог Вучића. Пресмешно је, истовремено и жалосно кад Вучић некога означи као "десничара и екстремисту". Као да је заборавио на оног ижџигљалог и мршаваг замало навијача који прети да ће побити 100 муслимана за једног Србина. Оног који је плакао кад је Шешељ ишао у Хаг, који је сваког крвника славио као српског јунака и патриоту. Не можемо да живимо баш као златне рибице и све заборављамо за два дана. Што се тиче напада, океј, моја глава је олупана у том тренутку, али ни близу тога колико су у главама олупани они за које су радили ти који су ме напали. И зато та једна повреда не може да ме спречи да наставим да се борим, што сам урадио већ следећег дана. Главно питање је ко ће и када одговорати због оног премлаћивања људи, а неко ће морати да одговара. Кад тад, све дође на наплату.

Улога ће увек бити

Како ствари иду што се глуме тиче? Да ли сте добијали понуде за улоге и да ли сте уопште имали времена да се бавите примарним послом због избора?

- Као што сам већ много пута поновио, ја нисам политичар и не волим да ме третирају тако. У политику сам ушао као уметник, глумац и огорчени грађанин ове предивне земље. Осећам се као занатлија који се учи занату са великом жељом да кад стекне знање поправља ствари које су одавно зарђале, бушне и нефункционалне. За мене ће улога и понуда увек бити, ипак сам дуже на сцени него у политичкој жабокречини. Глума је посао од кога живим, а у политици сам само из своје људске потребе да ствари мењам и покушам да извадим покоји бисер из муља који се таложи годинама.

(Блиц)